

Weitzner Salamon És Családja

Ezen a több mint százéves képen rajta van az egész Weitzner família: az alig nyolcéves anyám, nővére, a tízéves Margit (jobbra), a legidősebb nővér, Vilma, aki szülésben halt meg, a kép bal szélén látható. Mellette Weitzner Salamon, a nagyapám és Weitzner Salamonné, született Klein Mari, a nagyanyám, középen pedig Irma néném látható. Ez az egyetlen családi képem van róluk. A nagyanyámról csak annyit tudok, hogy rabbicsaládból származott. Valószínűleg ők is galíciaiak voltak. Nagyapámat egyáltalán nem ismertem, ők a Felvidék tájáról jöttek. Ők is vallásosak voltak, de csak úgy, hogy a nagyünnepeket tartották meg, egyebet nem. Úgy tudom, a szombatot nem tartották, de nem emlékszem rá. A nagypapát egyáltalán nem ismertem, de a nagymama igen jó asszony volt. Anyámnak öt testvére volt. Irma Fehér Rezsőhöz ment férjhez, és nem volt gyerekük. Ők kereskedők voltak. Vilma fényképész volt. A férjét Rózner Ferencnek hívták, és egy fiuk volt, de még a nevét sem tudom. Aranka tisztviselő volt, a férje Izrael Menyhért volt, nem tudom, mi volt a foglalkozása. Margit Hermann Józsefhez ment hozzá, és két fia volt, Uri és Jehi. Anyám fiútestvéréről, Weitzner Miksáról semmit sem tudok, csak hogy volt egy fia. Anyám, Zinner Simonné [született Weitzner Ilona] Szigetszentmiklóson, az apám Ipolyságon született [Hont vm.]. Tíz év korkülönbség volt kettőjük között, anyám 1894-ben, az apám 1884-ben született. Fogalmam sincs róla, hogy a szüleim hogyan ismerkedtek meg. Azt sem tudom, hogy az ő házasságukat kiközvetítették-e [lásd: házasságközvetítő], vagy csak véletlen találkoztak. Egyházi esküvőjük volt, de az apám nem volt különösebben vallásos, az anyám igen, ő vallásos volt. Neológ vallásosság volt ez. Az ortodoxiára semmilyen külső jel nem mutatott. Mindkettőjük anyanyelve magyar volt. Az apám sofőrködött, nagyon jó állása volt, abban a viszonylatban, mikor kétszáz pengő havi fixről beszéltek, az apámnak háromszáz pengő fizetése volt, amiből nagyon jól meg lehetett élni. Az anyám nem dolgozott, ő csak háztartásbeli volt. Apám 1932-ben hirtelen halt meg. A nagymama Budapesten élt Margit lányával [Hermann Józsefné, szül. Weitzner Margit] és az unokáival, az unokatestvéreimmel, Jehi és Uri Hermann-nal élt együtt. Nagyon szeretett minket, engem és a bátyámat is, mert mi félárva voltunk. Elég nehéz körülmények között éltünk. A nagymamám ünneptartó volt, neológ családhoz tartozott. A VII. kerületben laktak, és a Bethlen téri templomba jártak a nagyünnepek alatt. Minden pénteken a gyertyagyújtás kötelező volt. A nagyanyámék -- emlékszem -- imádkoztak, és szombatonként önáluk volt az ebéd. Péntekenként nem gyűltünk

össze, inkább szombaton az ebédnél. De akkor az egész család összejött. Elmondtuk az imákat, és sóletet ettünk bárhesszel. A nagyanyám magyar anyanyelvű volt, de tudott németül. Azt nem tudom, hogy jiddisül beszélt-e. Elképzelhető, hogy jiddisül beszéltek és nem németül a testvérével. A nagyanyám ruházata normális neológ volt, semmi tradicionális nem volt rajta [lásd: öltözködés]. A baráti társaságuk csak zsidó volt, mint ahogy most nekem is az, nincs is keresztény a baráti társaságomban, csak zsidó. A nagyanyám hetvenegynéhány éves volt, amikor meghalt 1934-ben. A Kozma utcában, zsidó szertartás szerint temették el.